

Francesc i la nostra casa de tots (20)

Dv, 19/10/2018 per Francesc Riu i ...

[Dialogant amb la Laudato Si'](#)

Capítol 5. Quina haurà de ser la nostra resposta a aquest desafiament

Un cop exposada la seva opinió sobre el desafiament que la situació en què es troba la nostra casa de tots suposa per a tota la humanitat, Francesc ha tingut la gosadia de manifestar el seu parer sobre el camí que cal emprendre per afrontar aquest desafiament de manera eficaç.

Ha dedicat el capítol cinquè de la seva Carta encíclica Laudato Si' a aquesta qüestió, i ho ha fet amb el cor a la mà i amb una actitud admirable. Reconeix que alguns països han fet esforços molt notables per sortir al pas de les conseqüències de l'ús inadequat dels béns de la creació, uns esforços que no sempre han assolit els objectius proposats. No obstant això, a parer seu no tots els països han actuat d'aquesta manera, i ell no ha dubtat gens ni mica a exposar els possibles motius d'aquest comportament.

Francesc parteix d'una convicció: la humanitat és un poble, i l'expressió comunitat internacional pot significar moltes coses: des del conjunt de tots els països dels cinc continents, fins a les institucions que han assumit la representació de tota la humanitat, com poden ser les Cimeres Mundials que s'han anat celebrant al llarg de les darreres dècades.

Amb una evident al·lusió a aquesta comunitat internacional, Francesc ha escrit: «Les qüestions ambientals han estat cada vegada més presents en l'agenda pública i han requerit el disseny de previsions a llarg termini. No obstant això, les recents Cimeres Mundials sobre el medi ambient no han respost a les expectatives. Per manca de voluntat política, no han estat capaces d'adoptar acords globals realment significatius i eficaços» (LS 166).

Per això, Francesc ha convidat els governs de tots els països a exercir la seva

responsabilitat en la protecció de la casa de tots els ciutadans d'aquest món. «L'art de governar es mostra quan, en els moments difícils, s'actua d'acord amb els grans principis i es pensa en el bé comú a llarg termini. Els poders polítics no assumeixen fàcilment aquesta obligació en la complexa tasca que la construcció del propi país comporta» (LS 178).

36 Sense DIÀLEG, afrontar aquest desafiament no serà possible

El desafiament que ens cal afrontar sense dilació comporta no tan sols frenar el procés de destrucció de la natura, sinó també reparar els danys causats en la mesura que sigui possible; això exigeix un esforç compartit i solidari que no es podrà dur a terme sense un acord assolit per mitjà del diàleg.

Francesc és un acèrrim defensor d'aquest diàleg, i la Carta Laudato Si' n'és una mostra; de ben segur que la va escriure pensant en la Cimera Mundial que s'havia de celebrar a París mesos més tard (2015). En el cas que ara ens ocupa, ell parteix d'un supòsit que nosaltres hauríem de compartir: «El nostre planeta és una pàtria, i la humanitat és un poble que habita una casa que és de tots» (LS 164). Les solucions al problema de la destrucció del medi ambient han de ser proposades des d'una visió global, perquè els efectes negatius d'alguns estils de vida i dels actuals models de producció i de consum afecten tothom: avui tots els països són interdependents. Aquesta realitat ens obliga a dissenyar un projecte comú mitjançant un diàleg continuat i intens, en el qual tots els implicats puguin participar. Cap altra solució no és possible.

Caldrà que aquest diàleg i els acords necessaris impliquin compromisos que no seran de fàcil realització. En efecte, al llarg dels darrers anys els països més desenvolupats des del punt de vista econòmic han considerat que el progrés de la humanitat es fonamenta en uns models de producció que són clarament incompatibles amb el respecte a la natura i amb un ús correcte dels recursos que la natura mateixa ofereix a tots els éssers humans.

Per exemple, un primer pas totalment necessari haurà de consistir en l'abandonament d'un tipus de progrés tecnològic basat en l'ús de combustibles fòssils (petroli, carbó i gas) i en el desenvolupament de formes d'energia que siguin renovables i menys contaminants (cf. LS 165).

Recordem que un progrés que tan sols beneficiï uns quants mai no podrà ser considerat un progrés autèntic.